

[Larsen (Bjerre).]

Det betyder Stilstand og til sidst Død. Akkurat det samme sker med Samfundslivet, hvis man følger det ærede Medlem Hr. Ulrichs Forslag om Jorderhvervelse.

Og maa jeg yderligere sige til det ærede Medlem, der sluttede sin Forelæggelsestale med at sige noget som: at en forceret Udstykning og derigennem stærkt forøget Produktion af forædlede Landbrugsprodukter ansaa det ærede Medlem for ganske uforvarlig statsøkonomisk set, at denne Udtalelse yderligere maa give mig Ret i den Betragtning, jeg før gjorde gældende, nemlig, at det ærede Medlem viser Snæversynethed i hele dette vigtige Spørgsmaal. Det ærede Medlem kan dog ikke komme udenom den Kendsgerning, at overfor Arbejdsløsheden betyder forceret Udstykning meget, og ej heller, at det mindre Landbrug er den Driftsform, der forrenter det meste og giver det største Udbytte, det siger Tallene fra landøkonomisk Driftsbureau os Gang paa Gang.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem har været saa langt ude i Betragtningerne overfor hele Udstykningsproblemet, at man ganske rolig kan lade det af det ærede Medlem Hr. Ulrich forelagte Lovforslag ude af Betragtning ved de kommende Forhandlinger om vor Jordlovgivning, da en Lovgivning efter den Linie ikke har nogen Interesse for den Befolkingsklasse, den skulde hjælpe og værne.

Maa jeg herefter vende mig til det tredie af de foreliggende Lovforslag, det Lovforslag, der er forelagt af det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, og som er et Udtryk for Venstres Stilling i denne Sag.

Venstres Stilling til vor Jordlovgivning op igennem Aarene har været af den Beskaffenhed, at vi fra Socialdemokratiets Side har kunnet følge denne Linie, ja, jeg tror hellere, jeg vil sige, at Venstre har været lydhør for de Krav, der har lydt fra vor Side og fra saa godt som hele Husmandstandens Side; den Linie, som vor Jordlovgivning følger nu, er — med de af os foreslaaede Ændringer — det, som passer efter Tidens Krav. Men Venstres Standpunkt er nu blevet et andet, et Standpunkt, der, hvis det blev gennemført, vilde skabe Uro og Utryghed i vore Udstykningsforhold, som nu ligger i et saa fast og godt Leje.

Partiet Venstres Forslag til en Jordlov ser for den overfladiske Betragtning tiltrækkende ud. Der ligger mange Penge gemt i det, knap saa mange som i Regeringens Forslag, men der er dog over 20 Mill. Kr., og dette er for saa vidt udmærket.

Det kan ogsaa nok tiltrædes, men naar Spørgsmaalet saa bliver, hvorledes disse Midler skal anvendes, og hvem der skal høste Profitten, ja, saa bliver det noget andet. Det er noget, der siger sig selv, at naar Staten melder sig som Jordkøber i saa stor Udstrækning, vil det stimulere Priserne i høj Grad, og hvis man saa ikke i en saadan Lovgivning sætter Bestemmelser ind, der søger at hindre Spekulation, ja saa bliver det dem, som faar Jord, der kommer til at betale.

Venstres Lovforslag aabner i dets §§ 9, 10 og 12 Adgang til i en uoverskuelig Rækkevidde at fremme Spekulationen og at skaffe Kapitalen en Begunstigelse, og selv om Lovforslaget indeholder Forslag om, at Besiddelsesformen foruden Selveje ogsaa kan være offentligt Fæste, saa ligger Bestemmelsen om denne Besiddelsesform noget indsvøbt.

Det, som Venstre har sat sig som Opgave, er at stille Ansøgere til Husmandsbrug lige. Det er formelig blevet et Slagord for Venstre. Og saa mener Venstre med dette Forslag her, at Opgaven er løst, idet Ansøgerne kan vælge mellem det af Venstre foreslaaede offentlige Fæste og Selveje, naar der er Tale om Udstykning af Jord i offentligt Eje.

Og Formerne er saaledes, at Forskellen mellem Jordens Grundværdi og den Gennemsnitspris, hvortil Staten i det paagældende Kalenderaar har erhvervet Jord i den paagældende Amtsraadskreds, tinglæses som en Forpligtelse paa de paagældende Brug.

Denne Forpligtelse skal afvikles saaledes, at i Brug i offentligt Fæste indestaar dette Beløb rente- og afdragsfrit i den første Besidders Tid; hvis Bruget skifter Fæster, skal Beløbet enten indbetales kontant eller ydes som et Tillæg til Fæsteafgiften, fordelt over 20 Aar.

Hvis der vælges Selveje, skal Forskelsbeløbet mellem Jordværdi og Jordpris ogsaa tinglæses som en Tredieprioritet, der er rente- og afdragsfri i den første Ejers Tid, og som først forrentes af næste Ejer.

Det er dette, Venstre kalder at stille Ansøgerne paa lige Fod. Men det er ikke at staa paa lige Fod, thi den, der vælger offentligt Fæste, er udsat for Jordvurderingens Indflydelse paa Grundværdierne; og der er ingen, der faar mig til at tro, at Grundværdierne vil falde, da det Niveau, disse ligger paa, i Gennemsnit er saa lavt, at et Fald vil være utænkeligt. Den, der vælger Selveje, har sin en Gang fra første Begyndelse fastsatte Rente at svare uden at være ude for nogen som helst Stigning i Afgiften, saa det er højst ulige Vilkaar.